

værker mod Beseftigelse. Bliver det i denne Anledning nødvendigt at paalægge Eierne og Brugerne af de Digerne tilstødende Eiendomme Indskrænkninger i deres Raadighed over disse, bliver det i fornødent Fald ved Landvæsenkommisjonen at bestemme, om der skal gives Erstatning herfor, og i bekræftende Fald, hvor stor denne skal være.

De af Indenrigsministeren i Henhold til denne Paragraf udfærdigede Bestemmelser blive at bringe til almindelig Kundskab i de Kommuner, i hvilke Digerne ere beliggende, paa den paa ethvert Sted brugelige Maade. Den, der gjør sig skyldig i Overtrædelser af dem, kan, forsaavidt hans Forføelse ikke efter den paagjældende Lovgivning medfører højere Straf, idømmes Bøder fra 4 til 100 Kroner og bliver desuden pligtig at erstatte al den ved hans Handling bevirkede Skade.

§ 17.

Naar flere Eiendomme ere bidragspligtige til et Dige, der ikke henhører til noget Digelag, skal enhver af disse Eiere eller Brugere være berettiget til at forlange, at der oprettes en Vedtægt, hvori der gives nærmere Regler om Digets Bestyrelse, Tilsynet med og Vedligeholdelsen af det, hvorledes Arbejderne herved skulle udføres m. V. Meningsuligheder om Vedtægtens enkelte Bestemmelser afgjøres ved simpel Stemmeslæb. Vægrer Majoriteten af de Interesserede sig ved at affatte en Vedtægt, eller er nogen af dem utilfreds med de om dennes Indhold tagne Beslutninger, kan Sagen indantes for Amtsraadet. Dette har da i første Tilfælde at udfærdige Vedtægten og i sidste Tilfælde at afgjøre, hvorledes der skal forholdes med Hensyn til de indante Spørgsmaal. Det bestemmer derhos, hvem der skal udrede de ved Amtsraadets Behandling af Sagen foranledigede Udgifter. — Paa lignende Maade forholdes, hvis der senere skulde opstaa Spørgsmaal om Forandringer i Vedtægten. — Strækker Diget sig gennem flere Amtsraadsdistrikte, bestemmer Indenrigsministeren, til hvilket Amtsraad Paaante skal finde Sted.

Skulder Noget, der eier en Eiendom, der er bidragspligtig til et Dige, at dette skal gives en større Høide, Bredde eller Længde, eller at det skal formindskes eller nedlægges, bliver Spørgsmaalet herom i Mangel af mindelig Overenskomst mellem Eierne af de til Diget bidragspligtige Eiendomme at indbringe for Landvæsenkommisjonen, der da afgjør Sagen. Villiger Kommisjonen, at den paagjældende Foranstaltning træffes, har den tillige at fastsætte de nærmere Betingelser herfor og derunder navnlig ogsaa at bestemme, hvorvidt der, naar et Dige formindskes eller nedlægges, skal gives Erstatning for det Tab, en Eiendom mulig herved vil lide, og, i bekræftende Fald, hvor stor denne skal være, samt hvilke af Digeinteressenterne der skulle udrede den.

Tilkommer der ikke Eieren af den Grund, hvorpaa et af de heromhandlede Diger er opført, Ret til at benytte dette, kan den ved Lov Nr. 53 af 25de Marts 1872 hjemlede Ret til at optage Kreaturer paa samme udøves af enhver af Digeinteressenterne.

§ 18.

De af Landvæsenkommisjonen i Henhold til denne Lov affagte Kjendelser kunne indantes for en Overlandvæsenkommisjon i Overensstemmelse med Lov 30te December 1858 om Landvæsenkommisjoners og Overlandvæsenkommisjoners Sammensætning og Forretningsgang m. m.

Sager, der anlægges i Henhold til denne Lovs §§ 11 og 16, blive at behandle som offentlige Politisager. Bøderne tilfalde de Fattiges Kasse i det Sogn, i hvilket Forføelsen er begaaet.

§ 19.

Bestemmelserne i denne Lov, der ogsaa omfatter saadanne naturlige Værn, som kunne sættes i Klasse med Diger, kunne kun med Indenrigsministerens Samtykke og paa